

række har gjort, thi Meningen er netop, at den foreløbige Lovgivningsvirksomhed kun skal vare saa længe, indtil den ordinære Lovgivning kan træde i fuld Virksomhed, og at den saa lidt som muligt skal præjudicere den almindelige Lovgivning. Men det, her er slet, det er lige det stik Modsatte. Dersom Folkethinget herefter vil gaa til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, ville vi ikke blot faktisk behandle et Lovforslag uden at have Frihed i Forhandlingen og Afgjørelsen, hvad dog er en Betingelse for al konstitutionel Forhandling, men vi ville tillige derigjennem godkjende Regjeringens Praxis, og godkjende særlig den Praxis, der benytter Grundlovens § 25 til at præjudicere den almindelige Lovgivning. Jeg tror, at herefter vil man finde det forstaaeligt, naar jeg sige, at det er umuligt for dette Thing at behandle det foreliggende Lovforslag. Skal den Sag, der her ligger for, behandles, er der i Virkeligheden kun een Form, hvorunder det kan ske, nemlig derigjennem, at Regjeringen opgiver sin Fastholden af Gendarminstitutionens uvræffede Bestaaen og enten forelægger Gendarmloven her i Thinget med Anerkjendelse af, at Folkethingets Afgjørelse er bindende og tvingende for Regjeringen, eller ogsaa strax retter sig efter den en Gang her i Thinget deromtagne Beslutning. I saa Tilfælde vilde Gendarmene enten blive overgivne til Folkethingets frie Beslutning eller blive ophævede. I begge Tilfælde mener jeg, at Thinget vilde staa fuldstændig frit og vilde kunne behandle denne Sag saglig som en ordinær Lov; men saaledes som Forholdene nu ere, er Thingets Beslutning i Virkeligheden i Forveien gjort betydningsløs. Thingets Stilling til Loven kan ikke være nogen anden end, at det maa modsætte sig Sagens videre Behandling, ikke fordi man i og for sig skulde modsætte sig Behandlingen af et Lovforslag af dette Indhold; men fordi det vilde være umuligt og uværdigt for Thinget at behandle et Lovforslag under de Forhold, hvor vi ere stillede, nemlig saaledes, at vort Ja og vort Nei Intet betyder. For det Tilfælde at Regjeringen skulde gaa den Vej først at affkaffe Gendarmene og derefter forelægge Lovforslaget her med Anerkjendelse af Folkethingets Votums afgjørende Betydning, vil jeg sige, at hvis Regjeringen derefter paany vilde fremsætte et Lovforslag af dette Indhold, vil jeg dog fraraade den at gjøre det. Saa meget tror jeg nemlig nok, jeg tør sige om selve Sagens Realitet, at ad den Vej, her er foreslaaet, vil det aldrig lykkes for Lovgivningsmagten at skaffe en Udvidelse eller en Forandring og Forbedring i vore

Politiforhold her i Landet; jeg mener, at paa dette reelle Grundlag, der her er Tale om, vil det aldrig lykkes at faae denne Sag ordnet. Jeg vil ikke derved antyde Noget om, hvorvidt der er Trang til en saadan Forandring, thi allerede det er meget omtvistet. Jeg for mit Vedkommende er tilbøielig til at tro, at vi i Virkeligheden have Politinok, og jeg har ikke af de Resultater, der ere komne frem i de senere Aar, faaet nogen Bestyrkelse af, at der virkelig er Trang til mere Politii. Jeg tror, at Gendarmene have gjenmengaende gjort mere Ufred, end de have holdt Orden; men i ethvert Tilfælde tror jeg, at de have staadet Politiets Autoritet meget, meget mere, end det vilde have været muligt ved de mest systematisk gjenførte Ordener i en Række af Aar at gjøre det. Hvad der er ganske sikkert er, at selv om man skulde mene, at nogle Dele af Landet trænge til mere Politii, vil der vistnok være fuldstændig Enighed om, at dette Politii ikke maa være Statspoliti. Hvad det her gjælder om, er ikke blot at faae en tilstrækkelig væbnet Styrke til at holde den fornødne Orden, men det gjælder ogsaa om, at vi ikke komme bort fra det Spor, som vi mere og mere skulde komme ind paa, nemlig Styrkelsen af den kommunale Selvstændighed. Jeg tror nu ganske vist, at den kommunale Selvstændighed ingenlunde tilfredsstilles ved den Maade, hvorpaa Politiet alt er ordnet. Jeg tror, at Amtsrådene have meget Lidt at gjøre med Ansættelsen af Politibetjente; i ethvert Tilfælde er der flere Steder, hvor de saa godt som slet Intet have dermed at gjøre, paa andre Steder kan det være anderledes. I Virkeligheden tror jeg, at den bestaaende bureaukratiske Ordning er alt Andet end et sandt Udtryk for den kommunale Selvstændighed, men denne vilde ganske utvivlsomt blive endnu mere indskrænket, man vilde komme endnu længere i Retning af Centralisation, af Skjærpelse af Statens centrale Magt, dersom man tog Politivæsenet for en meget væsentlig Del bort fra Amtene og lagde det ind under en central Statspolitioorganisation. Jeg siger dette for det Tilfælbes Skyld, hvad jeg ikke har opgivet Haabet om, at man snart skulde blive af med Gendarmene, og vi da paany maatte tænke paa en Omordning af Politiforholdene, for at det da maatte staa klart for den høitærede Regjering, at den Vej, som den denne Gang er staaet ind paa, nemlig at ordne det paa Grundlag af Statspoliti, ikke er den Vej, som kan føre til Forstaaelse og til Resultat.

Jeg skal hermed slutte, da jeg paa